

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

L'Escola del Ball de Dans

Any 3.—Núm. 101.—Diumenge 13 de Juliol de 1902.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrecs públichs; volém Cortes catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils sino tot quant se refereixi á la organisió interior de nostra terra; volém que catalans sian los jueges y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instancia's pleits y causas; volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forosa presti servey tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897.)

FEYNA Á FER

Temps enrera l'amich En Geroni Estrany, va escriure una bases pera l'organisió del catalanisme, que, nos dol dirho, no foren estudias com se mereixian. Nosaltres forem dels primers que aplaudim lo treball del Sr. Estrany, perque en ell hi veyam la nova orientació que convé prengar l'catalanisme, no en lo fonamental, sinó en la qüestió de propaganda y d'organisació.

Auy, cal dirho ben alt; d'organisació no'n tenim. Los catalanistas de Tarragona, gayre bé no coneixèm als de Reus, ni als de Valls, ni als de Montblanch y Falset. Poch més ó menys succeix als de les demés encontradas de Catalunya, y això fà que fòra dels actes collectius que's realisan per medi de l'*Unió Catalanista*, cada hú s'està á casa seva, sense preocuparse poch ni molt d'aplegar las forsas dels catalanistas de cada encontrada pera tots quants actes convingui portar á cap d'interès regional y de propaganda.

No volém dir ab això que'n tinguem d'organizar com los partits polítics. Aquests no tenen altre finalitat que viure de la política, y nosaltres no'n tenim de fer de política tal com auy s'entén; però tampoc podem deixar què'l caciquisme ho acabi d'ensorrar tot, puig al cap-de-vall se tracta dels nostres interessos, y pera defensar aquests, convé y urgeix organizar las nombrosas forsas catalanistas per comarcas naturals y si tan convé per districtes artificials, sòportant, mentrens no poguem fer altre cosa, l'actual divisió de Catalunya en provincias y districtes anti-naturals.

Lo projecte del Dr. Estrany era tal vegada massa gran pera portarlo á la pràctica de cop y volta, però l'idea no pot ésser mellor y convé aprofitarla comensant per una organisió senzilla, puig tot lo demés vindrà naturalment y per los seus passos compacts. Y creyèm més; creyèm que no convé passar temps sense fer quelcom en aquest sentit, puig seria un gran erro desaprofitar l'actual corrent d'opinió favorable á las nostres ideas.

Espèrem que la prempsa catalanista s'ocuparà d'aquest important exèrcit, y á tots los amichs que vulguin tractar de l'assumpcio, los hi oferim las planas del nostre periòdich.

Opinió autorizada

Mentrens la prempsa mercantilista del centre y ls orgues del caciquisme indígena, amparats per la suspensió de garantias, combaten los ideals autonomistas, únichs que podrían salvar l'Espanya, consola'l nostre esperit veure com lo regionalisme ya es campant las arrels no sols á Catalunya sinó á aquellas regions que per son avens y cultura són dignas de tota nostra consideració.

En proba de lo que dihem, plaunos insertar lo següent hermos articol que publica l'autorisat periòdich de Corunya *Revista Gallega*, sobre'l que cridem l'atenció dels nostres lectors. Es una vèu més que ve á juntarse al chorinmés que demana l'acabament d'aquest règim mantingut pels dèspots que han empobrit y avergonyit l'Espanya. Diu aixís, en l'hermosa llengua dels fills de Galicia:

“CLARICIOS.—Eisten duas espècies de nacions: unhas, que con penas e traballos sostéñense pol-o dereito da forza; outras, que viven na santa paz pol-o dereito.

Aquellas mantéñense privando de toda libertat de aición aos grupos naturals que as costituen; éstas garantizan e protexen as autonomías dos tales grupos, formados pol-a natura, sancionados pol-a historia e uníxidos pol-o dereito.

N-unhas o Estado nacional se compta co a societad política que contén porque se adauta á sua mañeira de ser: n-as outras o Estado

está en permanente divorcio co as colectividades sometidas ao seu dominió.

Por esto n-as primeiras os cibdaos ven no Estado a patria, e a patria no Estado: non poidese n-as segundas verse tal couxunción.

Pro resulta que os representantes dos réximes d'estes Estados artificials, non queren que se patiente a fonda separación moral na que permanecen c'os seus governantes, e así persiguense como actos de separatismo, como delitos de lesa patria, toda demonstración de hostilidade contra o sistema, contra o réxime con que o Estado funciona.

Esto é que pasa en Espanya, onde os rexionalistas que protestan dos desacertos dos gobernos unitarios y centralistas que nos levaron á vergonza de perder as nossas colonias, son tratados de separatistas e antipatriotas, sendo todo ó contrario, pois de tal modo calificados sinten grande amor pol-a patria común, pro coéndose de que eisistan rexios que ainda consistan tanto abuso gubernamental e resinasoporten que continúe disponiendo dos destinos do país unha dominación tan ausoluta que convierte en servos da gleba áos homes civilizados y educados prà vivir na libertad.

As rexios que de tal xeito proceden si que merecen seren tildadas de separatistas pol-a sua fetal indiferencia, e non aquellas outras que perseguindo a sua autonomía, recraman a obtención dos seus dereitos pra millor cumplir os seus deberes.

Cego será quen así ó non entenda, e os cegos ben sabido é que, ainda con bos lazarios, soen dar caídas mortás.

LA VIDA LOCAL

Lo desballesament que en tots los ordres de la vida social porta'l cenançialisme, en lloc és més manifest que en los municipis. Pot afirmarse sens'embessa que la vida local no existeix auy, perque entrebancada primer y anorreada després per l'acció omnipotent de l'Estat, ha mort de veritable consumció. S'ha lligat al municipi, se l'ha estrafet, convertintlo en una roda més d'aquesta inmensa y intricada máquina administrativa que'n avergonyeix devant del mon civilisat, y al movement lliure y espontani de las creacions naturals, ha succedit per forsa lo caminar mandrós y uniforme que imprimeix una reglamentació tan xorca com minuciosa.

Prou que se'n adonan los polítichs espanyols de que la realitat vivent, lo que's toca y's palpa en lo que fa referencia á l'organisió municipal, no respón á las esperansas concebudas, als somnis que forjá sa imaginació visionaria. Es per això que á cada cambi de ministeri vol emprendre la reforma de l'administració local, y d'aquesta reforma se'n fa bandera pera guanyar simpatías. Però'l temps passa, lo mal empitjora, y grans mèrces que la reforma no vingui, perque tot lo que's fes segueix las falsas tradicions políticas qu'imperan, hauria d'esser més funest y més pertorbador encara què'l trastorn á que ja'n té acostumaias la legalitat vigente.

Era'l municipi abans una societat perfecta y espontàniamente formada, ahont s'hi podían satisfacer totas las necessitats de la convivencia local. Constituhió per la veritable representació del poble, acop'ava en son sí las forsas vivas d'una població y las agermanava estretament, donánsi loshi autoritat y prestigi pera resoldre qualsevol conflicte. Essencialment autònom, cumplia las funcions peculiares y propias sense intervencions estranyas ni tute'as ominosas, trobant en la marxa progressiva de altres pobles la necessaria emulació pera desenrotllar energias en bé de la comunitat.

Però, era quelcom més lo municipi que as costituen; éstas garantizan e protexen as autonomías dos tales grupos, formados pol-a natura, sancionados pol-a historia e uníxidos pol-o dereito.

Aquelles mantéñense privando de

pi. Deslligat d'entrebanchs y ab vida propia, superior per son origen y per sos fins á tot altre organisme polítich, era la defensa més ferma contra las intrusions y exigencias de l'Estat, la garantia més segura de las llibertats y dels drets dels ciutadans. Recordis la constitució y'l funcionament dels antics municipis catalans, y's podrá apreciar sense gayre esfors á quin grau de rebaixament moral y material hem arribat ab la tolerancia d'un règim que disfressa las més sagradas institucions pera convertirlas en cursals odiosas del caciquisme, forma moderna del feudalisme mitjeval.

Perque auy, de l'antich, del veritable municipi no'n queda ja ni rastro. A l'ombra d'una constitució que proclama, però no garantisa, los principis de llibertat, nostres consells han perdut de poch en poch sus atribucions, sus recursos y fins la respectabilitat que abans gaudian. Destrossats los organismes constitutius y substituïts per las forsas políticas actuals, ó, pera dirho més clar, pels partits y per las banderias políticas, lo municipi no pot cumplir sa enlayada missió social, y queda reluhit á un senzill centre burocràtic ahont s'hi dirimeixen personalismes y baixas ambicions. Quant més se l'apropifa pera mantenir lo poder de las oligarquías centralistas, ja dispensant migradas mèrces, ja falsificant la voluntat del poble en èpocas d'eleccions.

Es llògich, donchs, que desnaturalisat lo municipi, desapareixi per complir la vida local, principal fonsament de la prosperitat dels pobles; y es més llògich encara que, dintre del règim que'n goberna, no's puga concebir la més petita esperansa de resurrecció. Sols las solucions autonomistas portan en si lo remed dels mals que sufreixen los municipis, però en tals solucions no hi cal confiar per ara, perque són incompatibles ab la manera d'esser y ab las tendencias dels qui malmenan l'Estat espanyol.

Ara bé: ¿Pot lo Catalanisme se separar de la esfera de la legalitat en que viu, reconstituir la vida local, preparant y educant aixís al poble pera'l moment de son triomf definit?... No sols ho tròbem factible, sino que, donada la vitalitat y importància cada dia més grans del movement catalanista, ho creyèm de absoluta necessitat.

Pochs són ja, per fortuna, los pobles importants de Catalunya que no comptin ab entitats regionalistas ó ab nucleus més ó menys importants d'entusiastas defensors dels nostres ideals. Caldria no més que cada associació ó entitat, sense descuydar son si principal de propaganda, se constituisse de tal manera que vingués á satisfier las necessitats de la vida local, atenent sempre á las condicions, carácter y manera d'esser de cada poble y treballant ab fermesa y decisió en lo que fos d'evidenta utilitat pera la localitat ó comarca respectiva.

Tal vegada ab organismes apropiats fóra possible oposar á l'acció anorreadora y anti-social dels actuals municipis, una acció profitosa, enlayada y digna, que contribuhiá més que per otra propaganda al desvetllament del poble català y á la constitució de la vida local.

Que hi pensin los catalanistas de totas las encontradas, perque la preparació pera'l pervenir, no sols es convenient sino molt propia del geni práctich de la nostra rasa.

PERE LLORET.

Impresions d'una excursió matinal

Deliciosa n'es la Natura á l'esser matisada per las primerencas y púrrissimas fibras de l'astre matiner, que ab sá enlluhernadora presencia, tot ho fá cantar y somriuer; l'emperlat petoneig de la rosada s'esmalta cari-

nyosament per las floretas campesiñas; la bosquetana brisa transmet los ritmes divinals dels rossinyols y pinsans, pampollejant per las arbredas; los romanills y espigoleras suspirant ab flayers sanitosos de vida; tot, tot entona ab sus notas més sublims, l'himne saludador á l'exida del Sol.

Per contemplar nostre terme, album pintoresch de paissatges embaladidors, en eixa hora tan sadollada de belloses, ixí d'excursió, junta variis amichs aymants de las esplendentes galas ab que s'enjoia la Mare Naturalesa.

Al sortir pel portal del Roser ja despertá nostre esperit endormiscat la feconda planura del Camp de Tarragona qu'embocallada per daurada boyrina, lluhia mes y més sus galas verdejants, á l'ensembs, que la Canonja trayent lo cap d'entre las corpulentas arbrelas, nos mirava blanquinosa, com si digés, *aquí desperto jo.*

A darrera la Torre de l'Arquebisbe, que ab se quadratura majestuosa sembla'l guaytador gegantí de l'antiga Tarraco, flamejava rogencament lo primer tó de l'aubada, essent salutat ab lo xiu, xiu de las auranetas que niuhan en los anticis murals de la Falsa Braga y que voleteixivan adeheradas pel camp de Mart.

Alenats fresquivoament per una marinada humitosa, comensarem á guanyar l'emparedat camí del Llorito, quant de sobre, trençat sa monotonia un obert, que'n feu admirar hermos y rialler panorama.

Com las cadenetas d'adorno, que d'un balcó á l'altre enrama la joveualla'l dia de Sant Magí, curvejan ayrosas las Arcadas, entre la montaña de Santa Tecla, y'l turonall enrocat qu'entrona á Tarragona, deixantos ovirá per entre sus voltas, un tròs de mar en lo qu'hi l'iscavan calmosament y ab blanca caputxa las barquetas pescadoras.

Hermós paissatge! Quan lo sol en horitzó mariner tot just aguaytava aquella clotada, quina armonia de matissos!

Lo vert usanós de montanya servint de march al blau de mar clapat per un aurich riu que'l sol li deixava caurer guspirejant; lo cel d'un vermell encès apropi del sol, se tornava paulatinament rosat pálit á mida que de l'astre s'allunyava, y per cantar mes y més los matissos que guarda la natura, boguejava mandrosament per l'espai un floc blanquissim com lliri d'ayga.

La montanya dels Hermitans nos envia perfumats baus de murtras, funolls y curniols, mentrens lo sol que ja cimejeava l'enrocada murala coronadora del pintoresch turonall del Llorito, nos atreya per comtemplar la secona vegetació que creix altívola y frèstegam entrapada pels esquers rochs qu'allí guaytan, donant especie superb á la montanya y fent que l'estada en llurs entornos sia deliciosissima.

A l'arribar al brancal del Llorito, un vol de xarrets piu-piuexayres creuhava l'espai, y las cugulladas que tenen son niu dessota las bortjas y cuixilladas d'aquellas montanyas voletejavan aprofitant la quietut, per aquella font tan coneguda, quin necessita filtrar per las arrels de las orugas, puniols y xicoyras, que guarda en llurs entranyas lo mont del Llorito, s'escoria entonant á mitja-veu sa eterna cansó y embellint molt més aquell regalat paradís.

Encimantnos com las cabras montanyencas nos internarem per la dresera dels garrofers del mas de Plana, y á mida qu'ascendiam y saltiromavam per aquellas garrotxes rubleras d'argilag y cuscols, s'aixamplava pintorescament, per tots indrets, las abans estretas frontieras.

Lo sol ja comensava á picar, y la Copona ns deixá sentir sa bronzoza

vèu, quan entravam pel camí del Catllar, viaranys que serpentejant per la montanya és ovirador del tipich pinar de la Budalleria, Colls Majors, Hermitan, Colomà del Llorito, clotada de la Budalleria lluny y Tarragona que ab sus cúpulas majestuosas se la veyá cimentada al cim d'un esquerp turó; per llur esquerra dominal más de Morató, planuria dels Manous, Comellà y más del Rodolat, quinas runas clapadas negrencament, encara's recordan de l'entrada dels francesos.

Assédegats y flayrant herbas tant menjívoles com las que per allí creixen, entrarem al mas de Aymat.

Sota'l copulent garrofer que dóna ombrá á una taula y sis sitials de pedra tosca, desensarronarem l'esmorzá que en menys d'un *sant y amen* quedá devorat, y mentrens lo fresquet xaloch gronxava las garrofines, retrunyí un crit de *Visca'l camp de Tarragona!* que fou contestat per l'axecament del purró, xarricant ab molta ale un vinet verge del terme que'n reforsál pahidor.

Ja reposats y nudrits nos arribarem fins á la fita.

Quin cop de vista més hermos! Nos quedarem per uns moments extassis contemplant l'inmensitat que desde aquell cuspidel s'ovira; pobles y llogares, masias, monts, prats y boscurias, extensa mar, cel puríssim, tot estava respirant vida, junta ab los polsimos daurats ab quel sol ho banyava.

Al bell mitj de tan regalada vista, no poguerem menys d'esclatar ab tó reviat per l'aire montanyench, aquella patriòtica estrofa.

Catalunya comiat gran....

Si, gran onejaya'l mar des més enllá de la punta de la Mora, fins las golas hont desemboca l'Ebre; gran s'extén la costerena planuria, guardinella gojosament Tamarit, Altafulla y la Torra; ab grandesa's recolzavan los encrustonats turrons del Molnàs; magníficas y embellidas geyan las devalladas, cingleras y vilas de la part de Valls, Vilabella, L'Avio, Perafort, y fins Reus y la Selva son cap de deixaixen ovirar.

Rica y plena, si, n'era l'encontra. Los remats de moltóns destriavan l'herbe agradivol d'aquellas garrigas, replenes de fruys se tombaven las arbredas; estarrufats los pallers de las eras, ombrejavan als batedors, qu'ajeguts per terra estavan cansats de manejar la fals, ensopintse á l'ovirar qu'una ponentada grisenta semblava qu'empenyés sus alas declarant la guerra á l'hermos paisatge.

Una frasse interrompi nostre encant.—Cap á casa falta gent!, digué un.

Ab los pulmóns aixamplats de respirar lo balsam rejuvenidor de montanya, y sentint dins'l cor l'imprevisió sublim del cantar de la Natura, nos dirigirem tot trepitjant catifas de furigolles y romanills vers lo camí Fondo del Llorito; reposarem al paddis de llur font de l'afadigament de la devallada, bevent la fresquissima ayga, que en aquella hora escorría.

Enclotats veyam á Tarragona, fumejant silenciosa dalt de llur pedestal, y per distréurens de l'encorralament del camí, entonarem ab armonia alguna d'aquellas cansons tan comprehedoras que té nostra estimada terra:

«L'ayret de la matinada del bell istiu....»

son sobrado conocidas, preocupa al «Centro Industrial» que, desde el momento de su fundación, ha venido proyectando y proponiendo mejoras de utilidad general, con el propósito de imprimir nueva orientación en la vida económica de la ciudad. Estas iniciativas generosas, debido quizás al abatimiento que en la mayoría de espíritus se nota, no han hallado hasta ahora aquel apoyo decidido que en el seno de la Corporación municipal debieran encontrar los esfuerzos que tiendan al mejoramiento de la población; y si alguna de ellas—el Concierto Gremial, por ejemplo—ha sido llevada a la práctica, al poco tiempo ha sufrido tales contrariedades, que se ha desnaturalizado por completo y no responde ya á los fines de su creación.

El «Centro Industrial» tiene recibidos patentes agravios del Municipio, que en manera alguna pueden justificarse ni obtener satisfactoria explicación. En la cuestión de mercados primero, y en la promovida á consecuencia de la supresión de la décima de consumos después, la Junta Directiva que tengo la honra de presidir ha visitado diferentes veces á V. E. suplicando le proporcionase una entrevista con las correspondientes Comisiones ó con el Ayuntamiento en pleno, para discutir con extrema imparcialidad los proyectos y reformas, y llegar por este camino á un acuerdo general que unificara la acción de todos, encauzándola patrióticamente al objeto de conseguir cuanto antes el fin propuesto. Pues bien; ni esto que parece tan trivial y sencillo le ha sido concedido al «Centro Industrial» como si en vez de estar constituido por elementos que trabajan y han de ser por tanto amigos de la legalidad y el orden, fuera una entidad perturbadora, que buscasse en la agitación de los espíritus la satisfacción de personales ambiciones.

Pero aun que interesa á la Junta hacer notar los motivos de agravio que de la Corporación municipal tiene, no obsta ello para que siga preocupándose de la situación por demás anómala y triste de Tarragona, y busque los medios de aliviarla. Al fin y al cabo, el «Centro Industrial» puede vanagloriarse de haber obrado á impulsos de su conciencia recta y dispuesta al bien, sin que le hayan preocupado jamás estas ó aquéllas personalidades, tal ó cual color político, unas ni otras tendencias. El «Centro Industrial» sigue el camino que le trazaron sus fundadores, y si no llega hasta el fin, será tal vez que le habrán faltado las fuerzas necesarias, nunca, que el propósito cambie y varíe su línea de conducta.

Precisamente estos nos obliga á acudir de nuevo á V. E. Con hondo pesar vemos producirse á cada momento ó próximos á estallar cuando menos, serios conflictos entre distintas partes de la población, respetables todas ellas por los intereses que representan. La falta de elementos de vida, el estado anémico de la industria y del comercio, obliga á barrios eneros á disputarse el privilegio del mercado de abastos, y por más que con ahínco perseverante se idean equitativas fórmulas de convenio, es lo cierto que ni éstas resultan prácticas, ni dan satisfacción cumplida á ambas partes contendientes.

Ante esa anormalidad latente que pugna por salir á la superficie y turbar la tranquilidad pública, el «Centro Industrial» se halla en la necesidad de recordar al Excmo. Ayuntamiento que, en época no lejana, presentó un proyecto de mercado en cuya realización se cifraron halagüenas esperanzas, y que no ha sido llevado á la práctica sin haberse discutido siquiera.

Sin tener la pretensión de que nuestro proyecto sea perfecto en todas sus partes, hoy, como ayer, creamos firmemente en su factibilidad, y abrigamos la íntima convicción de que el establecimiento del aludido mercado amioraría los efectos de la crisis que consume á Tarragona. ¿Por qué el Excmo. Ayuntamiento no realiza los trabajos necesarios para la implantación de esta mejora? ¿Estamos tan sobradados de medios para rechazar de plano cualquiera iniciativa? ¿Es que alguien puede poner en duda el patriotismo y la buena fe con que ha procedido y procede el «Centro Industrial»?

En poco tiempo la Corporación municipal ha sufrido repetidos desengaños, tan crueles por las esperanzas que han hecho desvanecer, como por los dispendiosos gastos realizados con escasísimo provecho. Ello obliga á que el Excmo. Ayuntamiento concentre su acción y busque en el desarrollo de las naturales energías las fuentes de prosperidad que evidentemente desea para Tarragona, y en esta empresa, tan difícil como patriótica,

no dejarán de prestarle su decidido concurso las entidades y los particulares que se preocupen del porvenir de la ciudad.

Por lo que toca al «Centro Industrial», su Junta Directiva se complacía en reproducir su proyecto de mercado. Estúdiese, discútase, y, sobre todo celebrese una entrevista á la que asistían los concejales y los iniciadores del proyecto antes de que éste sea admitido ó rechazado en su totalidad. Del estudio concienzudo, de la detenida discusión y de las observaciones pertinentes hechas por una y otra parte, pudiera resultar y seguramente resultaría la completa conformidad de todos, primera condición para que las empresas se realicen con decisión y entusiasmo.

Es cuanto la Junta del «Centro Industrial» tiene el honor de someter á la ilustrada consideración de V. E., cuya vida guarda Dios muchos años.

Tarragona 8 de Julio de 1901.—Excelentísimo señor Alcalde Presidente del Ayuntamiento Constitucional de Tarragona.

Comentaris

De com volgurent reorganizar los serveys nos escurarán las butxacas

Ja recordarán que l'istiu passat se tenia de procedir á la *reorganización de los servicios*.... però no s'arribá á reorganizar rès perque entre pender la fresca y'l dolce-far-niente no'ls hi quedá als pobres ministres ni temps pera firmar la nòmina.

Ara si que la cosa va formal. Per de prompte s'apujaran los sous fins á dos mil pessetas de tots los petits empleats de la classe de quintos.... ó sextos; però això si, hi haurá economia reduint lo número d'empleats.... que no's reduiran. Després augmentaran lo número de consellers d'Estat, pera que puguin firmar nòmina algúns als personalatges que estan malament de roba. Seguidament y sense perdre temps en Weyler suprimirà per medi d'un decret aquell altre decret amortisador del 50 per 100 de les vacants.... á fi y á efecte de donar movimiento á las escalas. Y sic de ceteris....

Ja vèuen que les senyas de la *reorganización* son més, molt més exactas que les de la Cecilia, aquella fulana del carrer de Fuencarral, que porta revolucionats á tots los rotatius de Madrid y á la diligente policia espanyola. A la Cecilia podrán ó no agafarla; probablement l'agafarán perque avuy's regira ab més facilitat lo mon que un mundo, com també agafarán los franchutes á Mme. Humbert, la il-lustre timadora..... y això de lo lustre ho dich ab tots los ets y uts; una dôna que ab lo seu enginy ha sapigut estafar més de cinquanta millions de franchs á la banca parisena, be mèreix lo títol d'ilustre y quelcom més.

Donchs com anavam dihent serán ó no *habidas* lo parell de trastos que avuy preocupa á mitja Europa; però tingui la completa seguritat que'ls *serveys* de que parlèm més amunt serán *habidos* ó reorganisats ab menys temps del que necessita un gall pera fer kcc-ke-re-ke.

Mentrestant al pobre contribuyent, tot regenerant y reorganisant los serveys li carregan la borrica de mala manera pera poguer aixampliar cada dia més la taula del presupost á fi y á efecte de donar menjá la plaga de llagosta que ho invadeix tot, y que si Déu no hi posa un remey ho engolirà tot.

P. S. Per fi, ha sigut *habida* á Puigcerdà la Cecilia, ahont s'entretenia, aprofitant la festa major, anant de sarau en sarau. Ella si que podrá dir: que me quiten lo bailedo.

Cosas que passan

Uns amichs nostres que viatjavan, al deturarse'l tren á Aranda de Duero, sentiren una cosa aixís com la Marxa Real, tocada per una horrosa murga situada á l'andén de l'estació. Que serà, que no serà? se preguntaren; però prompte sortiren de dubtes: un senyor y una senyoreta que anavan en lo mateix departament, raixaren del wagó, essent rebuts per un parell de dotzenes de personas, á tot estirar. ¡Viva nuestro diputado! Ximena, xim-na..... Clich, clech..... (una dotzena justa de piulás de á quarto). Total: una cosa de les més ridícules y més pobres que may s'hagin vist.

Los que anavan en lo tren rigueren d'allò més.... y un dels nostres amichs exclamá: ja veureu com tot això resultarà en lletras de motlló inflat de mala manera. En efecte, los periódics de Barcelona reberen kilomètrecs telefònemes de Madrid, donant compte del *grandioso recibimiento* que s'havia fet al Sr. Arias de Miranda y de la *delirante ovación de miles y miles de personas*.... que per testimonis presencials no arribaven á vindicar.

Després de tot això podriam escriurer aquella frase tan carinlona: *asi se escribe la historia* però s'os fixarèm solsament en lo següent: lo Sr. Arias Miranda és un demòcrata de la colla de'n Canalejas, que permet quèl rebin ab la Marxa Real..... y no n'estava poch de cofoy l'home!

Un àpat que acabá com la comedie de Falset

Lo recor democràtic entre en Canalejas y Moret està donant lloc á incidents d'allò més còmichs.

Lo primer, pera rescabalarse del fiasco

de Catalunya, organisà, pagant ell probablement, un àpat de dos mil coberts. En Moret que ni en democracia ni en bucolica vol quèl seu rival li passi la mà per la cara, manà á l'Aguilera qu'organisés un banquet de tres mil coberts.

Recullits los comparsas necessaris, anava á començar l'àpat, quant los invitats s'adonaren que solament hi havia siscentos llochs. Aquí fué *Froya!* Los dos mil y pico de persones que's pensaven treure'l ventre de mal any, armaren una cridoria esgraffiosa, y dels crits passaren á las obras, escometent als pobres camarers que sortien de la cuyna ab platas de vianda. No contents ab això invadiren la cuyna, trencaren tota la terrissa y vidre que trobaren per damunt las taules... y si no hi pasa l'Aguilera ho creman tot.

Lo disgust d'en Moret y de l'Aguilera no és pera contar, especialment del primer que ja tenia preparat un himne á la democracia y á la regeneració, que hauria deixat *tamañito* á l'amo de l'*Hesaldo*.

No'ls hi sembla que lo succehit en lo célebre àpat dels jardins del Retiro és lo més fidel reflexo de lo que passa cada dia entre la plaga de polítics espanyols? Siscents que menjan en la taula del presupost y siscents mil que's escuren las dents tot empenyentse pera arribar á la envejada taula ó á la cuyna, si's llochs estan ocupats.

Hem arribat á un temps que ni las apariencies guardan, aquesta bona gent de Madrid.

Los conservadors.... de pega

En l'última sessió de l'Ajuntament y ab motiu de la presentació de l'instanciá del «Centre Industrial» que publicarem en altre lloch, se posà de manifest per centessima vegada la rabiosa estimació que'ls elements caciquistas, ajudats per algun republicà de *doble*, tenen á las iniciatives que surten de les entitats independents, veritable expressió del poble.

Rés hi ha en l'esmentada instància que no s'ha digne d'aplaudiment. L'esperit patriòtic que l'informa, los perills que posa de manifest, los remeys que senyala per contrarrestar los efectes de la present crisis, estan en la conciencia de tots los tarragonins, com ho està també que los regidors caciquistas, rebutjan per sistema les millors que se's proposan.

Donchs lo Sr. Cuchi (M), no ho entengué aixís, y donant probas d'una llegalera que's compagina ben poch ab lo caracter *conservador* que vol ostentar, pretendé que l'instanciá del «Centre Industrial» fos retornada, pretextant que era irrespectuosa, depressiva y fins injuriosa pera'l Municipi. Prou si contestaren los Srs. Ixart y Rossell que fixés ahont hi havia l'injuria ó l'irreverència, y prou feu veure'l Sr. Sans que l'instanciá s'havia d'admetre forzosament perque estava dintre de la llei. Però'l Sr. Cuchi, ajusat per en Virgili y l'altre Cuchi se revinclyan furiosos com si haguessin percutit el l'esma. L'oportuna intervenció del Sr. Buxó, demandant que's llegissin y cumplissin los articles del Reglament que fan referència á n'aquesta qüestió, tallà l'incident, y l'instanciá fou admesa á despit dels que'exerceixen lo caciquisme local.

Pobres Srs. Cuchi y Virgili! No degué ser mala la fregada d'orellas que's devia donar després lo Mentor de darrera hora! «Que no l'havéu llegida l'instanciá» los hi devia dir, més cremat que un cabó de realistas. «Donchs m'heu de començar á apendre de llegir—devia continuar —sobre tot vosaltres que aspirieu á l'Alcaldia, pera que may puguer dir lo públic que ni pera Alcaldes serviu.» Y la cosa s'arreglà fent un sueltó fugint d'estudi y deixant penjats al M., al R. y al V. és á dir, á la parentela conservadora-republicana, que haurà tingut ocasió d'apreciar una vegada més que les *habilitats* del Mentor són com aquelles botas que hi ha estat ví ranci, que sols ne fan olor quan les han buydadas.

S'ins volen creure'ls del «Centre Industrial», los hi donarèm un concell. Dèixinse estar de consums y de mercats y d'altres menudencias que'ls podrian fer bé a Tarragona: los caciques no'ls escotlarán perque són *elements extraños*. En cambi proposin que's fassin uns nous vestits als municipals, que's crehi un'altra plassa de metge ó que's protegeixi alguna empresa de les *privilegiadas*.... Ja veurán allavors quinas abrassades; serán los més bons xicots del mon.

Probinho, que no hi perdrán rès.... ni'ls altres tampoch.

Un que diu que no hi era

Aquell elocuente discurs qu'en Roig y Bergadá va pronunciar al Congrés ab motiu del debat catalanista, ab general aplauso de la gent de Madrid y naturalment mereixent las censuras de tots los bons catalans, li feu pujar los fums al cap, de tal manera que'l home frisa per arribar á questa.

No veient possibilitat d'assolir la desitjada quefatura á Barcelona mentres visqui en Sagasta y creyent qu'en Canalejas seria l'hère de l'hom del tupè, cap á Canalejas se decantá.... Però després del gran fracàs de Barcelona en Roig s'ha convenut qu'en Canalejas no va en lloc y que per ara y tant no li donaran occasió de regenerar l'Espanya per medi de la democracia d'estira y arronsi que ha inventat l'amo de l'*Herald*.

Si que hi fet un pà com unhas hostias! devia exclamar en Roig, després de consultar ab lo coixi la seva difícil situació: però's veu que l'anguny no li va dur gayre temps, perquè en lloc d'escriure aquella carta, que's diaris *mejor informados* asseguren qu'escriuria separan-

dose del parti liberal, agafà'l tren y cap á ca'n Sagasta, à demanarli perdó per les entremaliaduras que havia fet, perdó que facilment obtingué, puig en Sagasta no é rençorós y en casos semblants s'hi trova cent vegadas cada dia.

Quedem, amich Roig, que vas fer una espifada, per volquer anar un xic massa depressa. Ja sé que en política *quién no corre yuela*, però pera passar al devant dels altres es necessari tindre lo que tenen los bons metges: ull clínic, y moltes vegadas no por mucho madrugar amaneix més temprano. T'ho dich en castellà pera que ho entenguis mello.

CARITAT

No hi ha pitjor sort que'ls que no hi vol sentir.

Malgrat las seguidas queixas, los incumpliments de lleys demostrats fins á l'evidència, las denúncies repetides de fets antihumans, descrits per me ploma, ni'l mon tremola, ni Espanya's comou. No es estrany; però quèl Ilm. Sr. Gobernador no's preocupi, dat lo seu zel, activitat y esperit de justicia, que en altres assumpts ha demonstrat, ja'n espanya una mica, y casi'm s'creuer que mas queixas no arriban al seu palau.... jés tan alt! Però y'l senyor alcalde que va prometre als regidors que reuniria la comisió d'hygiene per desfer los torts que vením publicant, què fà? No és re-publicat? Quin concepte té format de la *llibertat, igualtat y fraternitat*? què no recorda que'ls pobres de solemnitat són iguals á ell devant la llei? què que obliga que'ls pobres són germans seus y per tant ab ells dèu fraternizar? ó és que tal vegada no s'oblida de rès de sos principis polítics y troba en treballos per reunir dita comisió? Aqueixa sí que se'ria bona; si fós aixís y té verdader interès en que la cosa's fassi com la llei y la caritat manan, no tinch que dirí rès més sinó que fassi ús de la llei que li dóna medis bastants y sobrers pera lograr son objecte, y tingui en compte, que si no ho fà, per lo dir de la gent, ell serà l'únich responsable y tal vegada un dia's pobrets li demanin compte.

Deixem ja, per ara, lo R. D. de 14 de Juny de 1891, que he vingut desmenuçant per posar de manera clara y patent la diferencia de lo que la llei vol y de lo que fà Tarragona ab los malats pobrets de solemnitat, y passèm á demostrar que si l'Ajuntament de Tarragona fà cas omis de la llei que s'escrigué á Madrid, fà també cas igual ó parescut del Reglament que per lo servei mèdic municipal de Tarragona va escriure en aquesta ciutat lo mateix Municipi.

L'article segon de dit reglament diu: «Lo servei mèdic municipal estarà desempenyat per dos metges.» L'article tercer diu: «La provisió de las plassas de metges municipals serán per nomenament de la corporació municipal mitjants concurs.»

Ara bé, aixís se va cumplir, fins al dia que a certs senyors del caciquisme's caigué bé, ja que en certa època's presentà un senyor protegit pel cacich *màxim* y en un obrir y clucar d'ulls va ser nomenat *metge supernumerari gratuit*, cárrec del que ni la llei ni'l reglament ne parla, ni l'Ajuntament va convocar concurs com disposa l'article tercer del reglament pel que's regeix la corporació municipal. Que bé diu, per desgracia de nostra terra, qui diu que allí van leyes do quieren.... caciques!»

No va faltar qui protestés de tal barbaràsada, no cap regidor no, perque dirian tots, «avuy per tú demà per mí», però si algun ciutadà que té'l dret de queixar-se quan atropellen lleys y reglaments quèl regeixen. L'Ajuntament no'n feu cas, se va acudir á la superioritat ab temps legal y ab deguda forma, y fortuna quèl que aixís obrava ho feya sols guiat per esperit de justicia y per convences una vegada més que se'n falava molt per que hi fós tota, perque de lo contrari hauria soferit gran desencant, ja que avuy encara, malgrat haver passat anys, s'ha donat pel govern civil la callada per resposta.

¡Qué cànids som los que paguem per dar sous des de's dels ministres als escombraries creyent quèls paguem perque'ns serveixen governants ab la llei y'l dret! Los que cobran manan, y manan bé als que paguem, encara quèls peguin á tort y á dret. Donchs bé, vulguis que no, varem tenir tres metges municipals, malgrat lo reglament disposés lo contrari, y sens concurs com era natural y de justicia per no tancar les portas als qui, tal volta, ab més mèrits, s'haurien presentat.

Mori un metge dels numeraris com era previst, y aquí fué *Troya*; s'obri concurs y joh dixal joh felicitat! Aquells regidors, frets, tranquil, disiplinats, aplauixats per la negligència quèls caracterisa, com si's haguessin aplicat una pila elèctrica que'ls hagués d'exòndit, se convertiren en ser furiosos, frenètics, actius, avispat y plens de grans cuidados; no perque no faltessin serveys als pobres no, sinó pera poguer obtindre una majoria, encara que no fós més que d'un vot, per lograr la victoria, no de més mèrits y mereixements no, que aixòls importava ben poch (estich ab la creença de que ningú's prengué la modestia d

Pastillas Morelló

Obran per inhalació dels agents antisséptichs, anti-catarrals y anti-aspiratius que's despenen mentres van desfentse per la boca. Curan la TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECH, CATARRS, RONQUERA, ABCESSOS PULMONARS, ETC.

Farmacia del autor, Portal del Angel, 21 y 23, Barcelona

vila a favor de les idees emeses per los oradors.

Acabada la reunió, los senyors de la Junta de la Cambra Agrícola de Reus que havian pujat per pendrehi part foren obsequiats ab un refresh en lo local de l'Unió Agrícola d'aqueixa vila.

—Lo dia 29 de Juny, festivitat de Sant Pere, tingué lloch en aquesta vila un solemne acte religiós dedicat al Sagrat Cor de Jesús, que resultà solemnisssim sobre tota ponderació. A las set del matí hi hagué comunió general que fou molt concurguda, axis com també lo ofici que's celebrà á las nou, cantat per fills del poble ab acompañament d'harmónium.

A la tarda, abans de la funció religiosa anaren los celadors, celadoras, nens y nenes de las escolas en corporació acompañats dels Srs. Mestres y la música del poble, á buscar los tres penons de l'Apostolat de l'oració á la Casa-Convent de las Germanas Carmelitas, dirigintse després á l'iglesia, als sóns d'un ayros pas-doble. Arribats al temple, censemá'l més del Sagrat Cor, cantantse un hermós trisagi que fou dirigit pel jovent pianista de Riudecols en Ramón Marimón, y després predicá'l distingit orador sagrat Rvnt. P. Joseph Arbós, Superior dels missionistas del Cor de Maria, de la Selva. Dit predicador és fill d'aquesta vila, á la que honra ab sus virtuts, ilustració y talent, y no cal dir ab lo gust que tot lo poble escoltá son magnífich sermon exposant las excelencias del Cor de Jesús.

SUSCRIPCIÓ peral monument al Doctor Robert

Suma anterior ptas. 529'40

D. Francesch Rossell	1'00
» Ignaci Navarro.....	50
» Ricart Valls.....	50
» Francisco Rossich.....	2'00
» Pere Salesas.....	50
» Joan Vinyas.....	1'00
» Antoni M. Veciana.....	50
» Enrich Soler.....	50
» Antoni Balcells.....	5'00
» Antoni Guasch.....	1'00
» J. O. Torras.....	5'00
» Dr. Lluís Soler.....	5'00
» Gabriel Coca.....	1'00
» Trinitat de Martorell.....	1'00
» Joan de March.....	2'00
» Lluís Figuerola.....	1'00
» B. O.	25
» Emili Tomás.....	25
SUMA TOTAL.....	557'40

Sants de la setmana

Diumenge, dia 13 de Juliol.—La tracció de Sta. Eulalia v. y mr. st. Anacle p. y mr. y Mirape mr.—Billuns, 14.—St. Bonaventura card. y dr.—Dinars, 15.—Sts. Enrich emp. y Camil de Lelis cf.—Dimcres, 16.—Lo Triomf de la Santa Creu y Ntra. Sra. del Carme—Dijous, 17.—Sts. Aleix cf. y Marcellina vg.—Divendres, 18.—Sts. Frederich b. y cf. y Sinforsa y Marina mrs.—Disapte, 19.—Sts. Vicent de Paul fr. y Justa y Rufina vgs. y mrs.

Quaranta horas: continúan á l'Iglésia de St. Joan y dimars començaran á la Iglesia de Religiosas Descalsas.

NOVAS

Un dia y altre dia, desde l'any 1860, ve reclamant Tarragona en contra del emplazamiento de l'estació del ferro-carril del Nord en aquesta ciutat, estació que ab carácter provisional s'edificà sobre terrenos de la vía pública, enlletgint aquella barraca, qu'altre nom no mereix, l'entrada de la població per lo port y destruïent lo bon efecte de la Plaça de Olòzaga.

De totas las R. O. y disposicions al efecte dictadas, la Companyia fins ara se n'ha anat burlant y l'Ajuntament impossibilitat d'adoptar altres medis prengué fa anys l'acort de no deixar fer cap obra exterior en l'esmentada estació, buscant per aquest medi que s'acabés l'intermitent, puig és edifici que no pot resistir gaire temps.

Degut á aquest acort, fa temps que l'estació del Nord estava completamente oberta per haver caigut los pals que sostinen los fils ferros, que á manera de tancat per bestiar, separavan los terrenos del carril dels carrers de Mar y Plasa Olòzaga.

No obstant això nos hem adonat absorresa de que la Companyia del Nord ha tornat á restablir la tanca per la part de la Plaça d'Olòzaga y com que l'Ajuntament no pot haver autorisat semblant barrabassada, cridem l'atenció de dita entitat sobre aquest abús, y demanem que's fassin cumplir los acorts, arrivant fins á enderrocar lo que l'empresa del carril ha fet, si sens més ni més y obrant per son compte's creu que ha de seguir burlantse de Tarragona.

Fa massa temps que passèm ab pasears y per lo tant fa falta per part de l'Ajuntament molta energia.

L'administrador de correus d'aquesta ciutat que tant se desvetlla per servir al públic, ha treballat ab tot interès la regulariació del servei de correus a fi de quel de l'extranger pogués arribar ab l'expres del matí y l de Madrid en lo primer tren de Reus. Fins ara no s'ha pogut conseguir rès, no perque la cosa siga

escrita en 48 redolins catalans lo mejor compendi de l'història de Catalunya

apropos per fixar en la memoria de quinallàs fets, institucions y perso-

nes de més relleu de la nostra terra, da dels alarbs fins á la cayguda de Bar-

celona en temps de Felip V.

Nostre estimat amich y colaborador, lo conegut escriptor, en Joan Mercader y Vives, ha guanyat un accésit á la flor

difícil, sinó per los entrebanchs naturals en un país com aquest que tot va com vol, y ahont las empresas de ferrocarrils y ls gobern s'an la seva santa voluntat sense cuidarse poch ni molt del públic.

Ja fá molt temps que á instancies nostres se feren gestions pera quel correu de Madrid y del Nort pogués arribar á las nou del matí; però'l director general del ramo contestá qu'era impossible per quel cotxe correu del tren exprés no podia portar més càrrega. Aquesta contestació creyèm que té més d'artificiosa que de real, y per lo tant convé insistir.

L'entitat més indicada pera treballar aquest assumto és la Cambra de Comers y esperem que ho fará, desxondinse una mica.

Lo darrer indult ha deixat sense feyna á gran nombre d'assilats en las presons de l'Estat. No te donchs rès d'estranys que lo mateix aquí qu'arreu, hi hagin que busqui feyna espanyant portas y malmetent reixas de ferro á fi d'arrivar comodament á la caixa dels que tranquilment confian que hi ha autoritzats que vigilan.

En un magatzém de la plassa del moll y en un altre del carrer Real hi entraren los lladres, sense que afortunadament fessin gayres desgracias.

Després de recomanar als encarregats de la vigilancia pública que no s'adormin, creyèm que no estaria de més que lo govern explorés la voluntat de tots los qu'han estat á presidi pera veurer si tenen desitjos de tornarhi, en qual cas podrá donarlosli hostatje desseguida, evitant aixís que fassin morts y robos y que donguin feyna als tribunals.

Fa molt temps que una pobra dôna de Puigdemont, té pertorbades las funcions mentals, molestant al ve hinat, á la familia y sobre tot á la seva salut. Desde últims de Mars qu'el seu pobre marit fa treballs pera tancarla en un manicomio, pera que sia cuidada degudament y curada, si fos possible, y encara no ha pogut lograrlo.

Podria dirnos lo per què'l senyor Alcalde de Perafort? Podria enterarsen lo Sr. Gobernador y aplicar lo degut correctiu si resultés algú culpable?

Procurarem tenir al corrent als nostres lleidors de lo que passi en tant important assumto. Per ara sols direm á n'aquell senyor Alcalde que's posi la ma al pit y's pregunti: «Si jo fos lo marit y'l marit alcalde, estaria satisfech del seu comportament?» Si després de fet això la conciencia li diu que si, que continui y que bon profit li fassi.

Al concert de música wagneriana que es celebrá lo dijous passat en lo acreditat café del Centro hi assistí nombrosa concurrencia de lo més distingit de Tarragona; de senyoretas n'hi havia un bé de Deu que donava goig.

L'execució del triat programa, fou en general inmellorable, obtenint forts aplaudiments los artistas que hi prengueren part.

Avuy com de costum hi tornarà á haver concert.

Telegrafigan á un confrare:

Paris.—L'observatori de New York anuncia qu'el vinent mes d'Agost serà famós per l'extraordinaria secada y calor que disfrutarán.

Si qu'estarèm ben frescos! Eys, si la noticia no es una de las mil bolas que'n venen d'Amèrica.

Lo dia 16 de l'actual, festivitat de la Mare de Deu del Carme, contraurà matrimoni en l'Iglésia Parroquial de Pla de Cabra, nostre estimat amich y ferm catalanista D. Joseph Comte y Valls, rich propietari d'aquell poble, ab la distingida senyoreta D. Carme Vilaprevoy y Moncusi, filla del farmacèutich del Pla.

La benedicció nupcial la rebrán de l'oncle del contrayent nostre benvolgut amich lo Dr. D. Jaume Valls, estant invitades á l'acte gran nombre de distingidas famílies, relacionades ab las dels nuvis.

Ja avuy al donar compte del casament fem vots pera que la felicitat més completa accompanyi á la novella parella en son nou estat.

En la favorescida societat «Niu Artístich Recreatiu» tindrà lloch avuy una escullida funció dramàtica, posantse en escena la comèdia «Renyinas d'enamorats» y la sarsuela «Los Carboneros».

Acabarà la veillada ab un ball de societat.

Hem rebut los números corresponents al Febrer y Mars de l'importantissima revista «Pel y Ploma», verdadera joya de l'art editorial català.

Dels esmentats números nos en ocuparem ab la deguda extensió la setmana vinent.

Totas las missas que's resarán á l'Iglésia del Sant Hospital d'aquesta ciutat, lo prop-vinent dimars, dia 15, serán aplicades en sufragi de l'ànima de D. Joaquim de Miró y Delas, qua va morir a Reus lo dia 30 del passat mes d'Abrial. (Q. a. C. s.)

Nostre estimat amich y colaborador, lo conegut escriptor, en Joan Mercader y Vives, ha guanyat un accésit á la flor

Obran per inhalació dels agents antisséptichs, anti-catarrals y anti-aspiratius que's despenen mentres van desfentse per la boca. Curan la TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECH,

CATARROS, RONQUERA, ABCESSOS PULMONARS, ETC.

Farmacia del autor, Portal del Angel, 21 y 23, Barcelona

Elixir á la Ingluvina GIOL

Es lo millor remey pera la prompte y segura curació de totas las malalties del

VENTRELL

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y resorant los debilitats.

De venta en totas las Farmacias y en casa son autor, Passeg de Gracia, 4.

J. Caballé y Goyeneche

Rambla St. Joan, 48

BRODATS: Acaba de rebrer colecció de 200 dibuixos

AVÍS

PACIÁ MANUEL

participa á sa nombrosa clientela y al públic en general, que ha trasladat son Establiment á la mateixa Rambla de Sant Joan, n.º 50, entressol; demunt de la tenda «Las Baleares», ahont los ofereix son esmerat servey al mateix temps que prèus molt econòmichs.

Especialitat en abrichs de senyoras

natural y dos premis en los Jochs Florals d'Arenys de Mar, quina celebració s'ha suspès ab motiu de l'anormalitat que atravessa la nostra terra.

Plaños enviar al nostre amich la més sincera felicitació desitjantli á l'ensembs que continui avansant en sa carrera literaria que ha emprès ab tan bons auspícis.

Ha sortit pera Mallorca, ahont passarà l'istiu D. Ignasi de Montaner, gobernador militar d'aquesta plassa, qui caràtre desempenyará interinament lo general Sr. Sanz.

Ahir tingueren lloch á la parroquial iglesia de Sant Joan, solemnes funerals pera'l bé de l'ànima de la senyora donya Elvira Casas (q. a. C. s.) esposo que fou de nostre amich D. Joan Mingueu. Al religiós acte hi assistiren gran nombre de distingidas persones.

Rebil Sr. Mingueu y demés familia l'expresió de nostre condol.

Nostre estimat amich lo Rvent. Don Celestí Sangenís, regent qu'era de la Masó, ha sigut traslladat á una de las parroquias de Valls.

En atenció á lo calorós de l'estació y als bons resultats qu'han donat los exàmens en totas las escolas públicas de aquesta ciutat, lo qu'és sumament honorós pera'l professorat, lo Sr. Alcalde com á President de la Junta local de primera ensenyansa, disposá que las vacacions començessin desd'el divendres. Ahir no obstant se feu encara classe, donantse per acabadas aquestas fins passada la canicula.

Programa del concert que's celebrará aquesta nit en lo concorregut Café del Centre:

1. «Sinfonia «Otelo».—Rossini.

2. «La Bohème», fantasia.—Puccini.

3. «Tannhäuser», fantasia.—Wagner.

4. «Canzonetta» (violí y piano), per Alard.

5. «Gioconda», ballables, per Pondrieli.

Lo Club Velocipedista d'aquesta ciutat ha sigut invitat per lo de Valencia á pendrir part en las carreras que tindrán lloch lo dia 22 de l'actual en la ciutat del Turia.

Ha visitat nostra redacció la Revista Homeopática Catalana.

Es una publicació molt ben editada y com son titol indica destinada á enalitrir lo sistema curatiu per medi de la homeopatia.

Las plagues criptogàmicas venen perjudicant tant als ceps que's creu que la propera cultiva de ví resultarà per tot arréu bastant migrada. Per aqueix motivi ha sufert aquests días una notable ala prèu de tots los vins y encara mes forta en lo dels alcoholos.

Fugint de la calor són moltes las famílies qu'abandonan la ciutat per anar á estiujar al cap. També regna gran animació en los estableixments de banys de nostras platjas, puig la calor d'aquests días ha decidit á tothom á comensar la temporada.

Cada nit la Rambla de S. Juan queda convertida en un carrer de Constantiopla, tants són los gossos qu'allí se ajuntan promovent una gatzara infernal ab sos lladruchs y corredissas.

Com ademés tots van sense las correspondents morallas, bò seria qu'el seixidor Pallarés disposi se repartisin bolas

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9.

D. Antoni Virgili y Oliva

Xarop de hipofosfats CLIMENT

La lleigitima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a-Tortosa.—Molt senyors meus: Lo Nen X. de tres anys, sofria desde més de un any de una escròfularcònica. Cansat d'usar sens cap resultat quantas Emulsions y reconstituyents se prenent per aquests cossos, vaig ensenyjar los **Hipofosfats Climent**, trobant consol lo pacient ja en lo primer frasco y molt prompte la curació completa.—**Dr. Siloniz**, Catedràtic de Barcelona.

Srs. Climent y C.^a-Tortosa.—Molt senyors meus: Puch assegurarlos qu'en tots los cossos d'**Asthenia** presentats á la meva clínica á causa d'afeccions genitales provinentes de la falta de fixesa de las viscera abdominals (Enteròptosis) lo **Xarop Climent marca SALUD** m'ha donat inmillorables resultats.—**Dr. Gibert**, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo llegitim **Xarop Climent SALUD**, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

ESTABLIMENT
DE
T. MONTAGUT

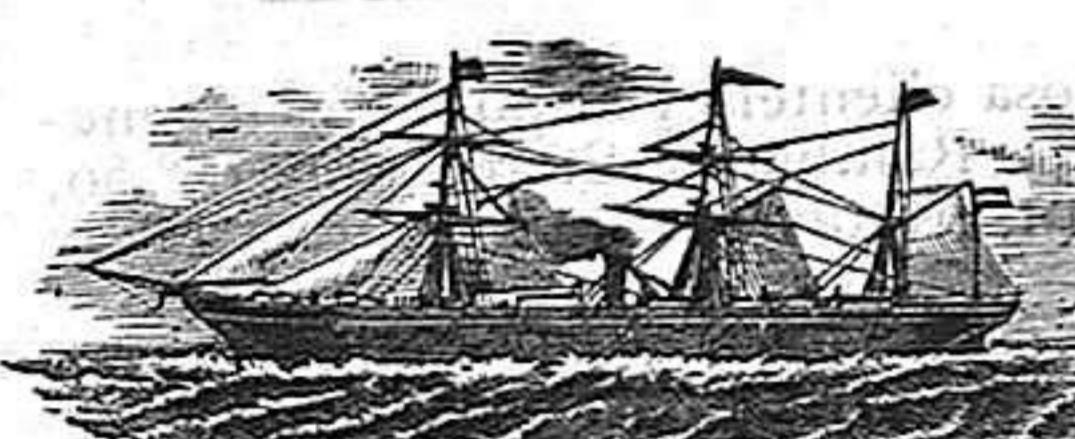
BANYS DE RIBAS

Aigues bicarbonatadas, varietat sulfatada de dolsa temperatura

Direcció médica: Doctor D. CAMILO CASTELLUS

Indicades pera les enfermetats del ventrell, budells, fetge y órgans biliars, matriu, aparato urinari y demés abdominals. Clima sumament agradable á l'estiu y tònic excitant, 80 metres sobre'l mar. Survey de fonda, baixa la direcció de D. Joan Casanovas, cuiner de primer ordre; primer premi ab los certamens que ha pres part. Taulas francesa y espanyola, restaurant especial pera malalts y persones delicadas y tots los tractaments que's serveixin ordenar los respectius facultatius de cada malalt; preus de costúm; salóns de reunio, balls, periòdics, timbres y llum elèctrica, capella ab missa diaria, correu y telégrafo, al mateix, direcció telegràfica **BANYS-RIBAS**.—Hi ha novas cuines y menjadors independents pera famílies que's vulguin arreglar-se'l menjar pel seu compte á 2, 4, 5 y 6 rals per persona y dia; rebaixas als que hi estigui llarga temporada.

BARCELONA, UNIÓ, 23, botiga.—Pera informes y prospectes: UNIÓ, 23, botiga, BARCELONA

Serveys de la Companyia Trasatlàntica

BARCELONA

Línies de Cuba y Méjich.—SERVEY DEL NORTE.—Lo dia 16 de Juliol sortirà de Bilbao lo 19 de Santander y'l 20 de Coruña, lo vapor **Alfonso XIII** directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera litorals de Cuba y pera Costafríme y Pacífich, ab trasbord á Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia, y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, també ab trasbord á Habana.

SERVEY DEL MEDITERRANI.—Lo dia 25 de Juliol, sortirà de Barcelona, y'l 30 de Cadíz, lo vapor **Montevideo** directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units y litorals de Cuba. També s'admet passatge y carga pera Puerto Plata, ab trasbord á Habana.

Línia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Juliol sortirà de Barcelona, y'l 13 de Málaga y el 15 de Cadíz lo vapor **León XIII** directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla Puerto Cabello y La Guayra, admeten passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord á Habana. Combina pel ferro-carril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich pera qual porta admets passatge y càrrega ab billets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge y càrrega pera Puerto Plata ab trasbord á Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord á Habana.

Línia de Filipinas.—Lo dia 19 de Juliol sortirà de Barcelona, havent fet les escalas intermitjas, lo vapor **Alicante** directament pera Port-Said, Suez, Aden, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa oriental de Afrika, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires.—Lo dia 2 de Juliol sortirà de Barcelona, y'l 3 de Valencia, y'l 5 de Málaga y'l 7 de Cadíz lo vapor **Reina M.ª Cristina** directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires. Admet passatge y carga pera Rio Janeiro, Santos, Punta Arenas, (Chile), Coronel y Valparaíso, ab trasbord á Cadíz al vapor de la Línia del Brasil.

Línia de Canàries.—Lo dia 17 de Juliol sortirà de Barcelona y'l 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant y'l 22 de Cadíz, lo vapor **M. L. Villaverde** directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas y Santa Cruz de Tenerife, y Santa Cruz de la Palma, retornant á Barceloná per Santa Cruz de Tenerife, Cadíz, Málaga (facultativa), Alacant, y Valencia.

Línia de Fernando Poó.—El dia 25 de Juliol sortirà de Barcelona y el 30 de Cadíz, el vapor **Larache** pera Fernando Poó, ab escalas en Casablanca, Mazagán y altres ports de la Costa occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Línia de Tanger.—Sortidas de Cadíz: dilluns, dimecres y divendres.

Sortidas de Tanger: dimarts, dijous y dissabtes.

Pera més informes dirigirse á son agent **D. Emili Borrás**

Pianos

convencionals, desde 10 pessetas al mes.

S'afinan y componen tota mena de instruments de música á prèus reduits. Antich y acredita magatzem de música de

ANTONI ICART Y ALASÁ

23, San Agusti, 23.—TABRAGONA.—23, San Agusti, 23

Farmacia Plana
al costat de la antiga
CASA FIGUERAS
REAL, 6.—TARRAGONA

Provista de medicaments moderns adquirits d'origen.—Complet assortit de medicació pera curas antisèpticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Aygues minero-medicinals
TARRAGONA

Drogueria Plana

Antiga casa Figueras

Real 6, cantonada Rebollo 20

En aquesta casa trobarà la indústria, la agricultura y las arts, un complet surtit de drogas, sulfat y primeras materias pera abons ab riquesa garantida y de importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT
Sofre FLORESTILLA de la millor marca
TARRAGONA

TOTHOM FOTÓGRAF

Á LA CASA DE DROGAS y PRODUCTES QUÍMICHS

DE

SEBASTIA CARDONA

Trobarà els aficionats á la fotografia un assortit complet de cambres, trespeus, cubetas, prempses, escorredors, d'positis d'ayga, esfumadors, calibres, fanals de varis formes, cartoliuas, paper citrat Lumière, paper bromurat llifit, placas porcellanas, targetas postals sensibles, estereoscopios y vistes estereoscòpicas y baty viratge combinat.

Dipositor del paper brillant Gelatina citrat de plata y albumina marca "Tambour". Cambra instantànea. Lamp express 9 per 12 ab 12 chasis 70 pessetas
9 per 12 ab 6 45
9 per 12 ab 12 100
Express mínim 6 1/2 per 9 ab 6 40
6 1/2 per 9 ab 6 extra 13
9 per 12 70
9 per 18 110

Periscope-Delta diafragma iris 9 per 12 ab 12 chasis 70 pessetas
9 per 12 ab 6 45
9 per 12 ab 12 100
Express mínim 6 1/2 per 9 ab 6 40
6 1/2 per 9 ab 6 extra 13
9 per 12 70
9 per 18 110

de campanya Periscope-Delta (Stereoscòpica) 9 per 18 110

instantànea Periscope-Delta (Stereoscòpica) 9 per 18 110

Linch lo gust de participar á ma nombrosa clientela, que he rebut las cambres Stereoscòpicas (Delta-cartouche) ab propietat de poguer aplicar placas y pel·lícules. Premiada á l'exposició de París ab medalla d'or. Unica casa á Espanya que's troben en venda.

REVELADOR CARDONA

Unich en sa classe per ser lo més rápit, no s'altera ni taea

PREUS SENS COMPETÈNCIA

SE DONAN INSTRUCCIONS.—LABORATORI Á DISPOSICIÓ DELS CLIENTS

APODACA, 27, Y PLASSA D'OLÓZAGA, 9, TARRAGONA

Maquinaria agrícola, industrial y vinícola

Compleit assortit en ferreteria

Marceli Vicens

APODACA, 27, TARRAGONA

Unich representant en aquesta província de l'important casa de Barcelona, Srs. Ignaci Sanchez y C.^a, constructors d'arades y bogits pera ondas llaurades y demés màquines agrícoles.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Rambla St. Joan, 50, 1er

Tarragona, trimestre..... 1 pesseta

Fora..... 1 »

Extranger..... 2 »

Número d' avuy..... 10 céts.

ESTABLIMENT

DE

T. MONTAGUT

BANYS DE RIBAS

OBRIT

del 1.er de juliol á

15 de setembre

Aigues bicarbonatadas, varietat sulfatada de dolsa temperatura

Direcció médica: Doctor D. CAMILO CASTELLUS

OBERT

del 1.er de juliol á

15 de setembre

Aigues bicarbonatadas, varietat sulfatada de dolsa temperatura

Direcció médica: Doctor D. CAMILO CASTELLUS

OBERT

del 1.er de juliol á

15 de setembre

Aigues bicarbonatadas, varietat sulfatada de dolsa temperatura

Direcció médica: Doctor D. CAMILO CASTELLUS

OBERT

del 1.er de juliol á

15 de setembre

Aigues bicarbonatadas, varietat sulfatada de dolsa temperatura

Direcció médica: Doctor D. CAMILO CASTELLUS

OBERT

del 1.er de juliol á

15 de setembre

Aigues bicarbonatadas, varietat sulfatada de dolsa temperatura

Direcció médica: Doctor D. CAMILO CASTELLUS

OBERT

del 1.er de juliol á

15 de setembre

Aigues bicarbonatadas, varietat sulfatada de dolsa temperatura

Direcció médica: Doctor D. CAMILO CASTELLUS

OBERT

del 1.er de juliol á

15 de setembre

Aigues bicarbonatadas, varietat sulfatada de dolsa temperatura

Direcció médica: Doctor D. CAMILO CASTELLUS

OBERT

del 1.er de juliol á

15 de setembre

Aigues bicarbonatadas, varietat sulfatada de dolsa temperatura

Direcció médica: Doctor D. CAMILO CASTELLUS

OBERT

del 1.er de juliol á

15 de setembre

Aigues bicarbonatadas, varietat sulfatada de dolsa temperatura

Direcció médica: Doctor D. CAMILO CASTELLUS

OBERT

del 1.er de juliol á

15 de setembre

Aigues bicarbonatadas, varietat sulfatada de dolsa temperatura

Direcció médica: Doctor D. CAMILO CASTELLUS

OBERT

del 1.er de juliol á

15 de setembre

Aigues bicarbonatadas, varietat sulfatada de dolsa temperatura

Direcció médica: Doctor D. CAMILO CASTELLUS

OBERT

del 1.er de juliol á

15 de setembre

Aigues bicarbonatadas, varietat sulfatada de dolsa temperatura